

OSKARŻANIE (7) *sb n*

-rż- (5), -rz- (2).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w oskarżać); *pierwsze a pochylone, drugie jasne*.

sg G oskârżaniâ (2). ◇ D oskârżaniu (3). ◇ I oskârżani(e)m (1). ◇ pl N oskârżaniâ (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Stawianie komuś zarzutów, przypisywanie winy; delatio* Modrz [w tym: kogo (1)] (3) : [Cnoty dobrego króla:] oskarżaniu niezárázem á niekwápliwie wierzyć. ModrzBaz 15.

Szeregi: »oskarżanie abo instygowanie« (1): Ípofobnym też [ma być sługa Chrystusów] ku náuczaniu/ (nie ku ofkarżaniu/ ábo instygowaniu [...]) CzechEp 24.

»oskarżanie i sądzenie« (1): Láłki łobie Bożey przyczyniamy/ [...] ofkarżaniem y łądzeniem fámych siebie LatHar 132.

2. *praw. Zanoszenie na kogoś skargi do sądu; accusatio* Modrz (4) : A ták/ ná Páná to właśnie należy/ y niekochác się w ofkarżaniu/ y niedáwác ofkarżájącemu wiáry pirwey/ niżli się wŕzytkiego dowiefz/ coby też ná to druga łtroná odpowiedźcie moglá. ModrzBaz 21; Cicero czyniac rzecz zá Coeliufem przed łędziámi Rzymłkiemi/ powiedział/ że go nic nieobruŕzáiá te ofkarżania/ ktore źrzetelnie fáłŕzywe łá. ModrzBaz 60v, 21 [2 r.].

Synonimy: 1. *obwinianie, potępianie, żałowanie*; 2. *pozywanie*.

Cf **OSKARŻAĆ**

EW